SYNSPUNKT
I DINE HÆNDER

Da Frelseren hang på korset, kom han ifølge Det Nye Testamente med syv følgende udtalelser:

* Fyldt med tilgivelses ånd sagde han: "Fader! tilgiv dem; thi de ved ikke, hvad de gør" (Lukas 23:34).

* Han sagde til den ene af de to røvere, som blev korsfæstet sammen med ham: "Sandelig siger jeg dig; i dag skal du være med mig i Paradis" (Lukas 23:43).

* Han sagde til Maria: "Kvinde! se, det er din søn." Og til Johannes den Elskede, den eneste apostel, som ifølge skriften overværede korsfæstelsen, tilføjede han: "Se, det er din moder" (Johannes 19:26-27).

* Frelseren, som havde udholdt en smerte så dyb, at ingen af os i virkeligheden kan fatte det, råbte: "Min Gud! min Gud! Hvorfor har du forladt mig?" (Mattæus 27:46; Markus 15:34).

* Og midt i sin lidelse sagde han dette, som udtrykte et jordisk behov: "Jeg tørster" (Johannes 19:28).

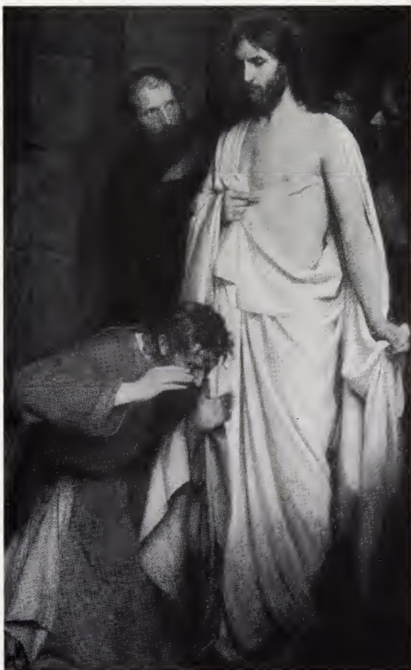
* Han forkyndte, at enden var kommet og sagde: "Det er fuldbragt!" (Johannes 19:30).

* Og så lød hans sidste ord, som Lukas har nedskrevet: "Og Jesus råbte med høj røst og sagde: 'Fader! i dine hænder betror jeg min ånd;' og da han havde sagt det, udåndede han." (Lukas 23:46).

Disse syv udtalelser, som Jesus kom med, da han hang på korset, markerede slutningen på Frelserens jordiske tjenestegerning. En tjenestegerning, som var fyldt med belæringer om kærlighed, tilgivelse, håb, opmuntring, lydighed og offer.

I skrifterne kan vi læse beretningen om lidelsen i Getsemane Have, hvor han i sin store forbøn påtog sig verdens synder. Vi læser også om hans lidelse på korset, hvor han villigt gav sit liv som et forsonende offer.

Beretningen i skrifterne om forsoningen flytter sig brat fra korsets fortvivlelse og til det underfulde mirakel ved den tomme grav, da den frygteligeste fredag i menneskehedens historie bliver til den mest mindeværdige søndag i hele verdens historie. Det var den søndag, hvor den første opstandelse indtraf, en begivenhed, som fortalte, at dødens bånd for evigt var brudt.

Den vantro Thomas og Frelseren (Carl Bloch - TD-foto).

Det gode budskab spredte sig hurtigt. Men nogle, såsom Thomas, tvivlede stadig, indtil de så og rørte ved sårene i Frelserens hænder og side.

Gradvist begyndte mennesker at forstå, at beretningen om opstandelsen ikke var et rygte. Frelseren fremstod sejrrigt fra dødens grav for atter at vandre sammen med mennesker på jord og for at undervise om sit evige evangeliums sandheder.

Hvis vil virkelig ønsker at fejre denne hellige begivenhed, så må vi imidlertid komme til ham med omvendelse i hjertet og sindet, ikke blot ved påsketid, men også i dagene, ugerne og månederne, som ligger foran os. Det, at fejre Frelserens forsonende offer, bør ikke begrænses til en weekend om året.

Og det har ikke noget at gøre med nyt tøj eller påskeæg og påskekyllinger - den verdslige festform, som ofte er det eneste man knytter sammen med påsken.

Når vi i sandhed ønsker at fejre påsken, så er det nødt til at være en daglig og livslang indsats. Vi bør stræbe efter at tilegne os den holdning, som afspejles i Frelserens sidste ord på korset: "Fader! i dine hænder betror jeg min ånd."

Når vi betror vores ånd til vor himmelske Fader, så vil vi leve i retfærdighed. Vi bør være et godt eksempel. Og vi vil således i sandhed gøre os værdige til det offer, som hans Søn ydede for os. □

NYT LEKSIKON OM MORMONISMEN I DANMARK

Lørdag den 18. januar indledtes et mindeværdigt besøg fra BYU med en fireside i Københavns stav. Og søndag den 19. og 20. januar aflagde den ansvarlige for ansøgninger og admission på BYU, Erlend D. Peterson besøg i Århus sammen med lederen for BYUs afdeling i Jerusalem, professor Truman G. Madsen og dennes hustru Ann Madsen.

Fra venstre Erlend D. Peterson, rektor Henning Lehmann, dekan for teologi Bent Smith Hansen, begge Århus Universitet og professor Truman G. Madsen (Foto: Rosenkilde).

Universitets- og uddannelsesledere besøgt i Danmark og Norge

Besøget var led i en rejse til universitets- og uddannelsesledere i Danmark og Norge. Et medlem af Kirken, der ønsker at være anonym skænkede i 1986 et stort beløb til BYU. Denne gave skal bruges til hvert år at invitere en studerende fra Elverumområdet i Norge (et ikkemedlem) til at studere på BYU i et år.

Skabe kulturelle bånd

Dette havde to formål. For det første at skabe et undervisnings- og kulturelt bånd mellem giverens hjemland Norge og Utah (stedet for den anonyme givers opvækst), og for det andet at give norske ikkemedlemmer mulighed for at se frugterne af mormonernes arbejde.

Programmet er vokset

Efterhånden som større pengesummer er blevet tilgængelige, er stipendieprogrammet blevet udvidet til også at omfatte Danmark, ligesom pengegaven nu også bruges til at invitere universitets- og uddannelsesledere fra Danmark og Norge til at forelæse på BYU på BYUs regning.

Gæsteforlæsere og studerende

På nuværende tidspunkt omfatter programmet bl.a. mulighed for at fem norske og to danske ikke-medlemmer kommer til BYU for at studere i et år. Endvidere har Kjell Vibe, som er Norges USA-ambassadør forelæst ved BYU i marts i år. Og som led i dette program vil professor Frances Sejersted, som er leder af Nobels Fredspris-Komité og professor ved universitetet i Oslo, besøge Utah for at forelæse ved BYU i maj i år.

Desuden har programmet givet mulighed for at repræsentanter fra BYU og Kirken kan besøge adskillige universiteter og teologifakulteter for at præsentere og overdrage den nyligt udkomne "Encyclopedia of Mormonism" (Leksikon om Mormonismen).

København, Århus, Oslo, Bergen og Trondheim besøgt

Det er netop i denne egenskab, at Erlend D. Peterson sammen med bl. a. professor Truman G. Madsen og dennes hustru, Ann Madsen, i januar besøgte Undervisningsministeriet i Danmark og Norge samt rektorerne for universiteterne i København, Århus, Oslo, Bergen og Trondheim.

Fireside i Århus

I forbindelse med rejsen afholdtes adskillige firesides - bl. a. blev medlemmerne i Århus stav inviteret til fireside i Århus

Kirkebygning søndag den 19. januar.

Mange af stavens medlemmer var mødt op - så mange, at det var nødvendigt at åbne skydedørene til aktivitetssalen for at få plads til alle. Og selv forhøjningen måtte tages i brug.

Ann Madsen, som er professor i Det Gamle Testamente med særlig interesse og uddannelse i Esajas var første taler. Hun fortalte bl. a. om hvor vigtigt det er for os at gøre sabbatten til en særlig dag.

Sabbatten i Jerusalem

I Jerusalem, hvor Ann Madsen og hendes mand arbejder, begynder sabbatten ved solnedgang - fra dette tidspunkt kan man mærke en stor forskel i forhold til hverdagen i Jerusalem - der kører ingen busser der er ingen trafik, og der er meget stille. Dette foregår omkring os, men forhåbentlig mærker vi også denne forskel i vore hjerter?! Kristus inviterede apostlene: "Kom til et sted hinsides og hvil" - dette er Hans invitation til os, hver sabbat.

5 bind, 700 forfattere og 1200 artikler

Derefter talte professor Truman G. Madsen om "Encyclopedia of Mormonism". Leksikonet er på engelsk og består af 5 bind, hvoraf 5 5.bind er Kirkens standardværker (undtagen Bibelen). Det er forfattet af mere end 700 konsulenter og skribenter og indeholder 1200 artikler om Kirkens lære, organisation, principper og livsmåde.

Ikke udgivet af Kirken

Ideen til leksikonet kom fra forlaget Macmillan & Co, der ønskede at give et mere

Præsident Holland, tidligere rektor for BYU, sammen med Ove Nathan, rektor for Københavns Universitet (TD-foto).

objektivt billede af Kirken. Det er således også udgivet af Macmillan og Co, som er et anerkendt forlag, der ikke er knyttet til Kirken. Det vil forhåbentligt skabe en positiv modtagelse og i mange år fremefter blive benyttet som opslagsværk i den akademiske verden og af andre, som søger viden om Kirken.

Kirken findes i 110 lande

Professor Madsen fortsatte med at fortælle om Kirkens udvikling. Profeten Joseph Smith profeterede, at Kirken skulle nå ud til hele verden. I dag fungerer Kirken i 110 lande, og vi tager det måske som en selvfølge, men allerede i 1844 profeterede Joseph Smith dette.

280 millioner

Professor Madsen nævnte, at hvis Kirken fortsatte med at vokse med den nuværende vækstrate for omvendte samt med den samme fødselsrate, så har befolkningseksperter, som har bidraget til "Encyclopedia of Mormonism" udregnet, at der i år 2080 vil være 280 millioner medlemmer - Joseph Smith så videre end dette.

Besøg på Århus Universitet

Mandag den 20. januar besøgte Erlend D. Peterson, professor Truman G. Madsen og Ann Madsen Århus Universitet sammen med missionspræsident Greer. Besøget var ment som en indledende præsentation af stipendieprogrammet, og rektor ved Århus Universitet, Henning Lehmann tog imod sammen med dekanen for det teologiske fakultet, Bent Smith Hansen samt den ansvarlige for internationale studier, Poul Bonde.

Gaver udvekslet

Besøget forløb i en meget positiv ånd, hvor der indledningsvis blev udvekslet gaver. Erlend Peterson forærede på vegne af BYU bogen "Scandinavian Studies" til Århus Universitet, hvorefter rektor Henning Lehmann forærede BYU en bog om Århus Universitet. Bogen er på dansk, men Erlend Peterson kunne fortælle, at der løbende er ca. 100 studenter på BYU, som kan tale dansk, så bogen vil ikke står ubenyttet hen. Gæsterne fortalte derpå universitetets ledere om deres baggrund, og at de alle havde danske forfædre.

Rektor inviteret til BYU

Erlend Peterson fortalte derefter om stipendieprogrammet, og inviterede rektor Henning Lehmann til at besøge BYU og forelæse for studenterne der, og denne invitation blev positivt modtaget.

God kontakt for begge parter

Man præsenterede derpå "Encyclopedia of Mormonism" og forærede et eksemplar til Århus Universitet og et eksemplar til det teologiske fakultet. Man udvekslede oplysninger og en god kontakt blev skabt - en kontakt, som i fremtiden vil hjælpe ikkemedlemmer til at få en større forståelse og respekt for de lærdomme og programmer, som Kirken repræsenterer.

Københavns Universitet besøgt

Tirsdag den 21. januar besøgte de besøgende fra BYU Københavns Universitet sammen med områdepræsident Jeffrey R. Holland (tidligere rektor for BYU), hvor man mødtes med rektor Ove Nathan, og ligeledes her introducerede stipendieprogrammet, og overdrog to eksemplarer af det nye leksikon til Københavns Universitet, et til universitetsbiblioteket og et til det teologiske fakultet. □

Palle Rosenkilde og Flemming Bo Pedersen

Fra venstre, Professor Truman G. Madsen, professor Ann Madsen og Erlend D. Peterson fra BYU (Foto: Rosenkilde).

Basketball i Danmark

- en situationsrapport

Basketball har for mange unge i Kirken været en god aktivitet (TD-foto).

Efter anden verdenskrig var det som bekendt missionærerne fra Kirken, der var med til at introducere basketball i Damark.

Basketball har i en årrække siden begyndelsen af 60'erne udgjort en god og sund fysisk mulighed for mange af Kirkens unge i det Storkøbenhavnske område. Spillet har tiltrukket mange unge, som derved har fundet både fysisk og emotionel styrke. Mange ikke-medlemmer har spillet på vore hold, og mange ikke-medlemmer har spillet kampe i Kirken på Maglegårds Allé.

Problemer

Men sammen med væksten er der også opstået problemer. Basketball har taget for meget tid, bredt sig over for meget, der har været optøjer på banen og i omklædningsrummet. Dåbstøjet har været hevet ud og udefrakommende spillere har urineret på det.

Alt i alt tilstande, som sammenholdt med et udtalt lederproblem i form af manglende eller kvalificerede ungdomsledere samt forskellige holdninger hos ansvarlige kirkeledere, alle dog ikke taget over en kam, har gjort, at biskopperne i 1. og 3. ward, der deler bygningen, har sagt fra.

Beslutning

Stavspræsidentskabet har sammen med højrådet givet biskopperne i 1. og 3. ward frihed til at løse problemerne.

I skrivende stund ligger det således fast, at man fra udgangen af forårsæsonen 1992 ikke længere vil acceptere kampe i bygningen. Det betyder, at GUF-basket, som er en klub uden for kirkeregi, men med en grundstamme af Kirkens medlemmer, så må finde andre steder at spille deres kampe.

Gæld

GUF-basket tæller ca. 45-50 medlemmer, hvoraf en halv snes overvejer at skifte klub. GUF-basket har også oparbejdet en gæld, som man må kæmpe med i årene fremover. GUF-basket bliver således lukket, og dette vanskeliggør forholdene for spillerne.

Den øjeblikkelige stemning er opløsning, apati og mulighed for en langvarig dårlig følelse mange medlemmer og unge imellem.

Ønsker ikke at jage spillerne væk

Biskop Ole Madsen, som er biskop i 3. ward ønsker ikke, at jage spillerne væk, men har sammen med biskop Lundahl, følt sig tvunget til at skride ind for helhedens skyld.

I et interview med Kirkenyt siger biskop Madsen:

- Jeg ønsker ikke basketball totalt ud, men der har været store problemer, som også har været forårsaget af udenforstående.

Ny ledelsesstruktur

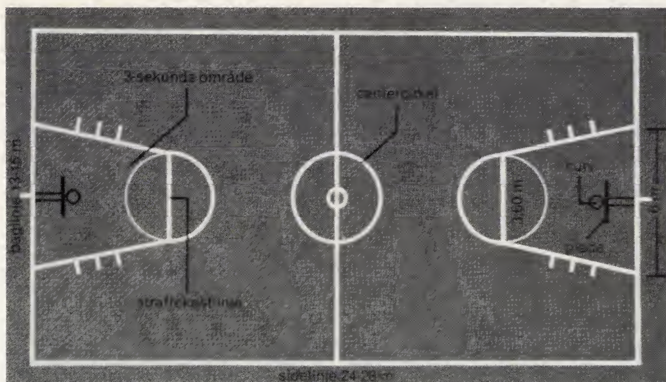
- For at fortsætte må vi have en ny ledelsesstruktur, og andre ledelsesprincipper. Jeg har tænkt over tingene og vil foreslå, at man bringer basketball ind under Kirkens regi igen.

Vil finde en fornuftig løsning

- Det er faktisk rart, at have sport i Kirken. Og vi skal finde en fornuftig løsning. Aktivitetskomiteerne kan udarbejde et oplæg til præstedømmelederne, således at vi kan styre tingene godt.

- Med gode ledere vil vi kunne bevare konkurrencemomentet, som er meget vigtigt, selv om vi i fremtiden vil se, at selve kampene vil komme til at foregå andre steder end på Maglegårds Allé, slutter biskop Ole Madsen.

At der virkelig er behov for opbakning bag biskop

Ole Madsens tanker og ideer, fastslås af den kendsgerning, at stavens aktivitetskomite ikke har nogen planer om at føre basketball videre, udover at tage det med som en disciplin til stavens årlige sportsstævne.

Situationen i Århus stav

I Århus stav er der ikke noget organiseret omkring basketball. Som andenrådgiver i stavspræsidentskabet Steffen Vestergaard Poulsen siger:

- Vi lider af mangel på kvalificerede bygninger. Det er kun Ålborg, som har mulighed for at spille basketball i kirkeregi. Og vi har ikke ønsket at lægge det ud på skoler eller andre steder.

- Men vi er positivt stemt overfor basketball, og arbejder for at finde en løsning, slutter præsident Vestergaard Poulsen.

Voksende interesse

Leo Dahl Andersen, som har ansvar for de fysiske aktiviteter i Århus stav begrunder delvist den positive indstilling hos stavens ledere på denne måde:

- Basketball er med til stavsmesterskabet i år, og det skyldes, at flere og flere ønsker det. Det er især de unge i alderen 14-18 år, hvor der findes en stigende interesse blandt Kirkens medlemmer. Og det selv om vi ikke har noget kørende nogen steder i staven.

Således er tilstanden for basketball i Kirken i Danmark lige nu. Man må håbe, at basketball i Kirken i Danmark efter de første 100 år med basketball i verden ikke ligger for døden, men at spillere, ledere, forældre, og præstedømmeledere kan finde en løsning på deres udfordringer, således at basketball kan finde sit rette og naturlige leje som en del af Kirkens aktiviteter. □

Flemming Bo Pedersen

Fremtiden for basketball i Kirken er fælles ansvar for ledere, unge og forældre (TD-foto).

VI MÅ TÆNKE I NYE BANER

- Formanden for aktivitetskomiteen i Århus Stav fortæller om udfordringerne ved det nye budgettildelingsprogram

I Kølvandet på det nye budgettildelingsprogram, som betyder at deltagelse i Kirkens aktiviteter med få undtagelser ikke må være forbundet med omkostninger for medlemmerne, har der været udtrykt stor bekymring for, hvordan man kan opretholde et passende aktivitetsniveau i enhederne. De, som i enhederne planlægger aktiviteter har set, hvordan det økonomiske fundament for mange af de aktiviteter man plejer at afholde, er helt eller delvist væk. Mange har følt muligheden for at bruge Kirken som et samlingspunkt er blevet mindre med disse nye tiltag.

Hvad er formålet?

Jeg deler ikke denne opfattelse. For at forstå det nye budgetprogram, må vi først forstå det egentlige mål med kirkeorganiserede aktiviteter.

Det er ikke Kirken som organisation, der bringer frelse til mennesker. Frelsen bliver vores gennem de hellige ordinanser, vi modtager, samt de højtidelige pagter vi indgår med Herren. Skriften belærer os imidlertid gentagne gange, at den frelse, som er lovet gennem disse ordinanser og pagter kun kan blive os til del, hvis vi til stadighed søger at fuldkommengøre os som familie og som enkeltpersoner.

Kirken har en trefoldig mission, hvoraf den som i denne sammenhæng gør sig gældende er "at fuldkommengøre de hellige." Kirken har som erklæret mål, gennem velforberedte aktiviteter, at tilvejebringe mulighed for fremgang mod fuldkommenhed for familien og det enkelte menneske.

Definér jeres mål

Når vi studerer skriften erfarer vi, at Herren ønsker, at vi skal være fuldkomne. Men ikke kun det åndelige menneske. Herren ønsker, at vi skal udvikle os hen imod fuldkommenhed inden for alle livets områder. Når vi overvejer dette, når vi til erkendelse af, at vi må tilvejebringe aktiviteter ude i enhederne med klare og veldefinerede mål for fremgang og udvikling hos den enkelte deltager. Aktiviteter som sigter mod fremgang inden for alle livets områder.

Familiecentrerede aktiviteter vil udgøre en større del af Kirkens tilbud til os (TD-foto).

Egen erfaring - mulighed for udvikling

Når jeg ser tilbage på mit liv og min tid i Det Aronske Præstedømme, ser jeg klart de spor som mine præstedømmeledere har sat på min tilværelse. Man ønskede at belære mine jævnaldrende og mig selv både om glæden og alvoren ved livet. Man tilvejebragte muligheder for os unge til at udvikle et sundt og harmonisk livssyn samt en stærk tro på Herren, som siden har vist sig at bære gennem svære perioder. Vi fik mulighed for at udvikle vore talenter i forskellig retning med et blik fæstnet på værdien af familien og det enkelte menneske. Alle disse ting har været en formgivende kraft i mit liv og uden tvivl den største årsag til, at jeg er aktiv i Kirken i dag.

Både ånd og legeme

Det er nu mange år siden, at jeg forlod GUF. Men mit behov for hjælp og vejledning for at opnå større fuldkommenhed er ikke blevet mindre. Ganske vist har jeg lært

Sport er ofte en både billig og god aktivitet for alle. (TD-foto).

meget, men mit liv byder mig i dag nye udfordringer, som jeg ikke tidligere har haft nødig at forholde mig til. Således som jeg også finder åndelig styrke ved søndagens møder og ved andre åndelige arrangementer, så ønsker jeg også at bruge Kirkens andre muligheder for at sikre en kontinuerlig fremgang for mig selv på livets andre områder.

Flere aktiviteter på familiebasis

Vi erindrer alle den udødelige udtalelse: "Ingen succes noget steds kan erstatte en fiasko i hjemmet". Disse ord har altid afspejlet sig i Kirkens aktivitetsprogram, men får fornyet liv i denne tid, hvor økonomiske begrænsninger betyder, at flere aktiviteter må foregå på familiebasis. Kirkens ledere har bedt os tage særlige hensyn til familiens behov, når vi tilrettelægger aktiviteter, hvad enten familien består af én eller flere personer. Jeg har oplevet dette praktiseret på forbilledlig vis. Således havde man i flere enheder bedt en familie som deres familieaktivitet at pynte Kirkens juletræ.

Da en enhed skulle have tilberedt en frokost for de deltagende missionærer ved en zonekonference, bad man en familie påtage sig opgaven. Alle familiens medlemmer, store som små, bidrog ved alle faser af arrangementet.

Aktiviteter giver fællesskab og kærlighed

Herren ønsker at gøre familien til et bolværk mod den ondes anslag. Det fordrer fællesskab og indbyrdes kærlighed i vore familier. Vi må ikke overse den betydning, som gode og veltilrettelagte aktiviteter kan have i denne sammenhæng.

Kirkeleder - gør brug af jeres aktvitetskomité

Det påhviler organisationerne selv at skabe passende aktiviteter for de medlemmer, som hører til organisationen. Men mange biskopper og grenspræsidenter har benyttet deres lokale aktivitetskomité klogt til at tilvejebringe formålsfyldte aktiviteter på tværs af organisationerne, og har bedt komitéen bistå organisationerne efter behov i disse arbejde for at tilvejebringe indholdsrige aktiviteter. Jeg opfordrer alle biskopper og grenspræsidenter til at gøre det samme.

"Aktivitetsbogen"

Som en inspirationskilde til aktiviteter, som opfylder Kirkens målsætning, vil jeg gerne henlede opmærksomheden på "Aktivitets-bogen", som indeholder forslag og vejledning til mere end 300 aktiviteter. Alle disse aktiviteter kan afvikles inden for de økonomiske rammer af budgettildelingsprogrammet. De har samtidig klare beskrevne mål for fremgang og udvikling hos den enkelte deltager.

Almen anvendelse

Bogen er oprindeligt udarbejdet til brug for organisationerne omkring unge mennesker. Den indeholder derfor aktiviteter, som specielt henvender sig til denne gruppe. Langt den overvejende del finder dog almen anvendelse for alle aldersgrupper. Således foreslås der aktiviteter inden for områder som f.eks. Personlig udvikling Familien Uddannelse og karriere Drama, dans og musik Naturen Sund økonomi Samfundet

Her er blot nævnt nogle af de berørte områder.

Brug denne bog

Jeg vil kraftigt opfodre alle, som har at gøre med planlægning af aktiviteter i enhederne eller på stavsplan om at gøre brug af denne bog som en kilde til inspiration. Familier vil også have stor glæde af den. Den vil uden tvivl bidrage til større fremgang overalt, hvor den bruges. Bogen vil være at finde i kirkebiblioteket og kan lånes eller gennemses.

Andre og nye baner

Det nye budgettildelingsprogram har tvunget os til at tænke i andre og nye baner. Baner som vil bringe os i større overensstemmelse med Kirkens mål for medlemmernes personlig og familiemæssige udvikling.

Ikke nødvendigt at sætte aktivitetsniveauet ned

Jeg betragter det nye budgettildelingsprogram som inspireret og som en velsignelse. Vi behøver ikke at sætte aktivitetsniveauet ned for at få økonomien til at hænge sammen. Vi skal blot ændre karakteren af nogle aktiviteter. Det vil ikke alene skabe en økonomisk balance. Det vil samtidigt sikre tilvejebringelsen af indholdsrige aktiviteter, som virkelig kan med virke til fremgang i familien og hos det enkelte medlem.

Mulighederne - mange, spændende og indholdsrige

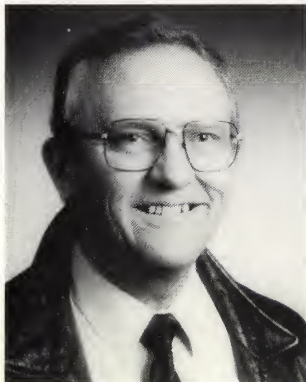
Hvis vi altid holder Kirkens målsætning for øje, når vi i forskellige sammenhænge planlægger aktiviteter i stavene eller ude i enhederne, vil vi snart opdage, at mulighederne er mangfoldige, spændende og indholdsrige ... også inden for rammerne af det nye budgettildelingsprogram.
□

Henrik Notlev
Formand for Århus Stavs Aktivitetskomité

Mormon forum

"Hvordan overvinder eller undgår man problemer i forbindelse med midtvejskrisen i livet?"

Hvordan vi gjorde det:

Knud Holmboe, Esbjerg Ward (Foto: Holmboe).

Lad ikke livet blive "målet" i sig selv

Lad os først fastslå, at en midtvejskrise oftest opstår, når man er i den alder, hvor man ikke skylder noget og endelig har råd til at købe de ting, man ikke længere ønsker sig. Her glemmer man måske, at livet foregår i "stadier". Så er det vigtigt, at man prøver at orientere sig grundigt om, i hvilket stadie, man nu står. Da hver livsstadie har sit væld af muligheder, er der ikke noget at fortvivle over, man skal blot vide at udnytte de muligheder, som netop dette livsstadie giver. Pas også på, at dette korte jordeliv ikke bliver "målet" i sig selv. Gør derimod dette liv til "midlet" til at nå det egentlige mål - den store portal til det evige liv og ophøjelse.

Lev livet i "nu-et" - "i morgen" kommer aldrig. □

Knud Holmboe
Esbjerg Ward

Hav tillid til Gud - og tag sagen i egen hånd!

Jeg ved heldigvis ikke, hvad en midtvejskrise er - kun af omtale i hvert tilfælde! Måske kunne man tale om en "stilstandskrise" - og det kan i virkeligheden ske på alle tidspunkter af livet og måske i flere omgange, ikke? Her er et par punkter, som jeg føler rigtigt taler til mig: 1. Vær villig til at lære! Det er utroligt motiverende at vide, at man ikke ved alt! Meget ondt kan klares, hvis man er villig til at udvikle sig. Mange mennesker ser måske forandringer, besværligheder og problemer som noget udelukkende negativt. Skriften er fyldt med inspirerende beretninger om vore helte, som overkom og voksede på trods af ydre omstændigheder. 2. Involver dig! Hav tillid til Gud og til dig selv. Tag sagen i egen hånd. Hvis vi ønsker at tjene, så er vi kaldet til arbejdet. Arbejd med dine målsætninger, udvikl dine karakteregenskaber og opbyg varme og nære forhold til Guds børn omkring dig. Husk at ... ... det der gør at hjertet banker er tit at turde tænke tanker der går ud over dagens grå først da blir' himmelen rigtig blå. Lad tanker følges op ad handling, så vil der afgjort ske forvandling lad målet blive en bedre jord, hvor du fik afsat dine spor. (Birthe Lauridsen)

Som medlem af Kirken tør vi endog satse højere - vi har slet ikke tid til at campere, gå i tomgang, vi må konstant bevæge os mod det største af alt: Ophøjelsen og den evige udvikling. □

Flemming Klitgaard
Ålborg Ward

fremme. ◻
Erling Stendal
Allerød Ward

Erling Stendal, Allerød Ward (Foto: Stendal).

Brug evangeliet til at løse udfordringerne

Vi er medlemmer af en vidunderlig kirke, her lærer vi hvordan tingene skal gøres rigtigt. I Unge Mænd og Unge Piger lærer den opvoksende ungdom, hvordan tingene skal starte rigtigt, hvordan man går ud sammen, baggrunden for et rigtigt forelskelse og en god forlovelse, indgåelse det rigtige ægteskab i Herrens tempel. Alle dispositioner gennemtænkes, basis er altid familiens ve og vel. Selv om begge ægtefæller arbejder hårdt i sine jobs kommer familien alligevel først. Bøn og læsning i skrifterne nyder stor fremme, forholdet mellem ægtefællerne udvikler sig fortsat med udgangspunkt i det åndelige, hjemmet bliver et harmonisk sted, eller den hellige ramme, som Herren oprindelig havde tiltænkt dette. Alle holder sammen og selv om samfundets luner og ugudelighed florerer, så styrkes familiens bånd alligevel. Man lader ingen i stikken. Også her gå tiden og lige pludselig forlader børnene til sidst hjemmet, en for en, og far og mor er igen alene. Men de har hinanden at tale med, at stole på, sørge for, opmuntre og velsigne. Livets efterår er der lige pludselig, man ser tilbage med tilfredshed og med glæde. I alle disse år har der været gensidig loyalitet. Man har taget hensyn til hinanden og behandlet hinanden høfligt. I dette efterår opstår der nu en vis mildhed, som er et resultat af et helligt fællesskab. Begge ved nu, at døden kan indtræffe, og at den som regel vil ske for den ene ad gangen, men begge ved, at denne adskillelse er midlertidig, da fællesskabet er beseglet med det hellige præstedømmes myndighed. Der vil ske en smuk og sikker genforening. Det er Herrens måde, og det kan vi læse i skrifterne. Når vi så samtidig stræber efter at holde vore pagter, leve retfærdigt efter bedste evne og ønske, så vil Herrens nåde og barmhjertighed komme i tilgift. Midtvejskrisen vil i sådanne familier ikke nyde

Gør midtvejskrisen til en positiv udfordring

Kriser kommer og går her i livet, begyndende med fødslen og muligheden for at trække vejret. At være midtvejs i livet giver nok en dejlig mulighed for at se, om de værdier, man har bygget sit liv på, holder, eller om der skal rettes lidt her og der. For de flestes vedkommende er børnene nu blevet store, og der er blevet mere tid til en selv, og min personlige mening er, at man allerede som ung skal gøre sig klart, hvad man vil bruge den tid til, samt forberede sig på, om det er uddannelse, kurser evt. socialt arbejde, man ønsker at prøve kræfter med. For dem, som er gift, åbner der sig nu pludselig muligheder for at man kan få mere tid. Jeg tror på, at alle kriser, om de hedder: Kan jeg trække vejret - Hjælp, jeg skal i skole - Jeg er bare teenager - Jeg er forælder - jeg er enlig - jeg er ægtefælle - jeg er midtvejs - i virkeligheden er ens. Det drejer sig om faser i ens liv, som skal leves igennem. Og ved at øve sig i aldrig at begrave sig i ordet "krise", men i stedet for sige: Her er jeg nu, hvilke fordele giver det mig? kan man reducere de problemer, der måtte opstå, til at være udfordringer i stedet, og det er da noget nemmere og mere positivt. ◻

Birgit Bendeke Præsidentinde for København Stavs Hjælpeforening

KORT SAGT:

1. **Lad ikke livet blive "målet" i sig selv**
2. **Hav tillid til Gud - og tag sagen i egen hånd!**
3. **Brug evangeliet til at løse udfordringerne**
4. **Gør midtvejskrisen til en positiv udfordring**

Kirkebøger
- en guldgrube af oplysninger

De nyere kirkebøger

I december 1812 udstedtes et reskript, der medførte at kirkebøger før og efter denne tid er væsentligt forskellige.

Efter denne tid skulle kirkebøgerne føres i to eksemplarer, præstens og degnens, og de skulle føres på fortrykte skemaer. På landsarkiverne er det degnens eksemplar man kan se. Skulle man ønske det, kan man rekvirere en afskrift af præstens eksemplar, som opbevares andetsteds.

Selv om disse regler indførtes kan kirkebøgernes indhold og udformning dog stadig være vidt forskellig. Dog er det sådan at der nu var bestemmelse om, hvad der skulle stå ved de forskellige indførsler.

Kirkebøgernes udformning

Kirkebøgerne var inddelt i følgende afsnit:

Fødte: Oplysninger om barnets fødsel, dåb, forældre, faddere.

Konfirmerede: Oplysninger om konfirmanden, konfirmationsdato og skudsmål i kundskab og opførsel. Ofte opholdssted og forældre.

Copulerede (viede): Oplysninger om ægteparret, ofte med fødested, -dato og forældre, vielsesdato og forlovere.

Døde: Døds- og begravelsesdato, navn, af og til også forældres og/eller ægtefælles navn, bopæl og af og til også dødsårsag.

Til- og afgangslister: Her registreredes ankomst- eller afrejsedato, navn, håndtering samt sidste eller kommende opholdssted.

Jævnførelsesregistre: Samling af alle oplysninger (dåb, konfirmation, vielse, død) om den enkelte person, hvis det altså skete i samme sogn. Desværre er disse lister kun sjældent ført, så de er brugbare.

Kirkebøgerne efter 1812 er lette at gå til. Da de stort set er opbygget på den samme måde er de lette at finde rundt i. Det problem, der her kan begrænse slægtsforskeren, er som i de ældre kirkebøger, den gotiske skrift. Er man ikke vant til den, kan det være svært at læse de oplysninger, der er anført.

I forbindelse med slægtsforskning er det altid en god idé at sætte sig godt ind i den gotiske skrift. Der findes mange udmærkede kurser, man kan gennemføre hjemme eller f.eks. på aftenskole. Hvis man lærer sig selv at skrive gotisk, er det let bagefter at læse gotisk.

Når man er nogenlunde fortrolig med den gotiske

Mandkjøn. 3

Moderens Alder.	Faddernes Navne, Stand og Opholdssted.	Moderen introduceret.	Anmærkning.
18 Aar	Gmd. Madi Larsens Hustr. Pige Karen Marie Sörensen, frw: Madi Larsen, Hmd Ove Kristensen og Hmd Niels Peter Jensen (alle af Hollensted)		Moderen opholdt sig 10 maaneder dagen fra Nörlunn Gaard i Arden Sogn.
			Indført af Sogneraadets Begjæring dateret 11te Novb 1887.
	Barnets Moder, Indsidder		

skrift, åbner en ny verden af oplysninger sig, for man ser mere og føler sig mere sikker. Af og til er man heldig at støde ind i kirkebøger, hvor degnen eller præsten har skrevet interessante oplysninger om personerne.

I Gudbjerg kirkebog fra Sydfyn, som nok er usædvanlig, ses interessante tilføjelser ved indførslerne af de døde. Eksempler herpå kan være: "Denne unge Pige døde i sin Ungdoms Blomst", eller "En meget retskaffen Mand, altid svagelig". Lidt anderledes var: "En fortræffelig Pige, lige udmærket ved sjælden Hæslighed som ved fortrinlig Sædelighed". Bemærkningerne kan også være negative, som: "En gammel lodden Skælm og en stor Hykler", eller være: "I høj Grad nederdrægtig som hele hans Familie". De sidste bemærkninger vil nok ikke være så behagelige at finde for en slægtsforsker!

Dateringer

Især i de ældre kirkebøger kan dateringen være vanskelig at gennemskue. F.eks. kan dateringen ved en dåb være anført som "3. søndag efter påske", "Dom: 7 p Trin", eller "Dom: Sexagesima". Der findes mange ekspempler på denne form for navngivning af dage, der umiddelbart kan være vanskelig at gennemskue.

Ved hjælp af Bauers kalender, som findes på arkiverne, og som kan købes, kan man bryde "koden". Kirken har også i USA udgivet bøger, der kan hjælpe med at finde ud af den nøjagtige dato. Anvisninger på, hvordan dette gøres, findes i de pågældende bøger.

Tilgængelighed

Kirkebøgerne er tilgængelige på landsarkiverne 50 år efter, at de er udskrevne. Det vil sige, at en kirkebog, der er færdigskrevet i 1945, først bliver tilgængelig i 1995, selv om den blev påbegyndt allerede i 1920. Protokoller, der udelukkende indeholder oplysninger om døde og begravede, bliver dog tilgængelige allerede efter 10 år.

Det er vigtigt, at man, før man går i gang med kirkebøgerne, sørger for at få så mange oplysninger som muligt fra de personer i slægten, som stadig er i live. Så kan man ofte komme så langt, at man ikke støder ind i problemer med utilgængelige kirkebøger.

Andre kilder

Selv om kirkebøgerne er så fin en kilde for slægtsforskeren, vil det altid være en fordel også at bruge andre kilder. Folketællinger, lægdsruller, skifteprotokoller og lignende kan være vældig gode til at bekræfte oplysninger og til at tilføje nye, som man ikke kan få på anden vis. Disse kilder kan hjælpe med at gøre slægten mere "levende". □

Lisbeth V. Andersen

CANADA

- et sted, hvor Herrens Ånd udgydes stærkt

Ældste Steen Gershøj Petersen, Donni Lyn Williams, Ann Williams (begge fra Grenada) og ældste Gagan, taget efter dåben (Foto: Petersen).

The Canada Toronto Mission - a mission of excellence - banneret var det første jeg så, da jeg ankom til missionshjemmet, hvor præsident og søster Smith ventede på os, fortæller Steen Gershøj Petersen fra Roskilde Ward. Jeg fandt senere ud af, at det ikke var nogen overdrivelse. Fra det øjeblik jeg satte foden i Canada, og indtil jeg var hjemme igen 2 år senere, føler jeg, at Herren har velsignet mig mere end det er muligt at beskrive.

Biskop Hyrum W. Smiths ord

Efter et stykke tid på mission hørte jeg en tale af biskop Hyrum W. Smith fra Utah citeret, hvor han sagde:

"Der findes ingen tilfældighed eller skæbne som kan overvinde, hindre eller kontrollere det faste beslutning hos målbevidst sjæl".

Han sagde også:

"En forhindring er noget man ser, når man tager sine øjne væk fra målet".

Fokuser på din mission og intet andet

- Disse to citater har hjulpet mig med at fokusere fuldstændigt på min mission og intet andet i de sidste 2 år. Og på grund af dette har jeg også modtaget store åndelige oplevelser.

- Da jeg havde været i Canada i omtrent 5 måneder, bankede vi en dag på døre, som vi normalt gør om morgenen. En baby-sitter åbnede, og fortalte, at familien ville være interesseret, hvis vi kom tilbage en anden dag, fortæller Steen.

Baptist-teologistuderende døbt

- Tre dage senere kom vi så tilbage. Familien var nu hjemme, men det viste sig, at manden havde studeret i 3 år for at blive præst i baptistkirken. Vi fortalte dem dog stadigvæk først om Mormons Bog, som de havde hørt om. Bagefter tog vi igen afsted, da vi havde andre aftaler. Men inden vi gik, lavede vi en aftale for de seks lektier, som vi ville undervise dem i i løbet af 1 1/2 uge. De var meget begejstrede for Kirkens lærdomme, men var stadigvæk ikke sikre på, om dette var det rigtige for dem. De fandt selvfølgelig ud af, at Kirken var sand, og den 19. august 1990 blev Michael Daw først døbt, hvorefter han kom op af vandet, modtog Helligåndens gave og på samme tid Det Aronske Præstedømme. Efter at have modtaget disse velsignelser gik han igen ned i vandet, hvor han døbte sin kone Pamela Daw.

Indianerkvinde døbt

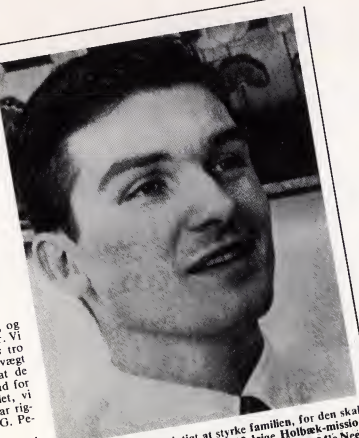
- En anden stor oplevelse var, da vi mødte Margraet Oreilly, som var en 87 årig indiansk kvinde, der havde svaret på en reklame i fjernsynet om en gratis Mormons Bog. Vi besøgte hende om lørdagen, hvor vi underviste hende i den første diskussion, fortæller br. Petersen fra Roskilde Ward.

Dåbstale på objibve-sproget

- Hun accepterede alt det vi fortalte hende, og blev døbt 4 dage senere. Dåbsmødet var meget specielt, da vi havde inviteret nogle indianere, som det viste sig, at hun var i familie med. Søster Weetunk gav en tale på Ob-

Holbækker på mission i Canada

Steen Gershøj Petersen har i ti timer dagligt i to år fortalt om sin tro på Jesus

— Jeg mener, det er vigtigt at styrke familien, for den skal være samlet for evigt, siger den 22-årige Holbæk-missionær Steen Gershøj Petersen. Foto: Mie Neel

— Det var de hidtil bedste to år af mit liv!

Så klart udtrykker Steen Gershøj Petersen, Ladegårdsparken 33, Holbæk, sin begejstring for et toårigt missionsophold i Canada, hvor den 22-årige holbækker fortalte canadierne om sin tro på Jesus og om bevægelsen Jesu Kristi Kirke Af Sidste Dages Hellige.

Steen Gershøj Petersen kom hjem fra Canada i sidste måned.

— Jeg havde skrevet et brev til Jesu Kristi Kirke Af Sidste Dages Helliges hovedsæde i Salt Lake City i Utah i USA, hvor jeg fortalte om mig selv, og at jeg gerne ville ud at missionere. Jeg fik som svar et brev, hvor der stod, at jeg skulle bruges som missionær i Canada. Det er kirken, som bestemmer, hvor vi skal arbejde, forklarer Steen Gershøj Petersen.

Efter tre uger i kirkens »træningscenter« i Utah, hvor de kommende missionærer blev undervist i, hvordan de skulle arbejde, gik turen til Toronto, hvor Steen G. Petersen i skiftende distrikter med skiftende makkere i ti timer om dagen snakkede med befolkningen.

— Det, vi fortalte folk om, var dels vores tro på Jesus, dels besvarede vi de mange spørgsmål, de havde, blandt andet om, hvorfor vi er her på jorden, og hvad der sker, når vi dør. Vi underviste folk i *vores* tro og lagde dernæst stor vægt på at fortælle folk, at de selv skulle bede til Gud for at få svar på, om det, vi havde fortalt dem, var rigtigt, fortæller Steen G. Petersen.

10 timer om dagen — vel at mærke *alle* ugens syv dage i de to år — lyder umiddelbart barsk.

— Men jeg vænnede mig hurtigt til arbejdet. Og selvfølgelig var der da også tid til at spise frokost og holde pauser indimellem, pointerer Steen G. Petersen.

Gode følelser

Steen G. Petersen selv fandt som ganske ung ud af, at det, han fik at vide om Jesu Kristi Kirke Af Sidste Dages Hellige, og det, bevægelsen tror på, stemte fint overens med hans egen tro.

— For 13-14 år siden blev jeg opsøgt at et par missionærer. Jeg syntes, det lød godt, og havde »gode følelser« ved det, jeg blev fortalt. Som teenager fandt jeg så endelig ud af, at det var sandt, og jeg har siden bedt til Gud hver dag, fortæller den 22-årige holbækker, hvis mor og bror også har meldt sig under bevægelsens faner.

Men hvad er det, som adskiller bevægelsen fra den »almindelige« danske folkekirke?

— Den danske folkekirke mener ikke, der længere eksisterer nogen profeter, idet den mener, Jesus var den sidste. Vi tror stadig, der eksisterer profeter, og desuden, at familien varer evigt. Familiemedlemmer, som dør, vil gense hinanden dér, hvor Gud lever. Vi mener derfor, at det er vigtigt at styrke familien, fordi den skal være samlet for evigt, mener Steen G. Petersen.

Et vigtigt kald

Han mener, at rejsen til Canada, som kostede ham 50.000 kroner, var et kald.

— Det var oven i købet et meget vigtigt kald. Det var Gud, som ville have, jeg skulle til Canada, og det har jeg fået bevist ved at opleve mange store velsignelser, blandt andet de ændringer, der er sket med folk, efter jeg snakkede med dem. Men *jeg* er også blevet forandret meget. Jeg er blevet mere moden, og det vil uden tvivl hjælpe mig både i mit fremtidige kirkelige arbejde og i mine studier, siger Steen G. Petersen.

Læser i Bibelen hver dag

Han har ikke planer om at tage ud at missionere igen, men det betyder ikke, at han nu lægger det kirkelige arbejde på hylden.

— Jeg har taget en HH-eksamen og starter til august på handelsakademiet. Men samtidig med studierne vil jeg — ligesom før jeg tog til Canada — dagligt bede til Gud og læse i Bibelen og i »Mormons bog«. Og jeg vil fortsat lave kirkearbejde og tage i kirke i Roskilde hver søndag, fortæller han på et karakteristisk amerikansk-klingende dansk.

Jesu Kristi Kirke Af Sidste Dages Hellige har medlemmer over det meste af verden. I Danmark er der omkring 5000.

mimo

Artikel i Holbæk Amts Venstreblad fra onsdag d.12.2.1992, som Steen Gershøj Petersen selv tog skridt til (Foto: Petersen).

jibve, som er deres eget sprog. Åndens tilstedeværelse var meget tydelig, og det var tydeligt at se, den lykke, det gav Margraet ved endelig at have fundet sandheden.

Lært at bruge evangeliets kundskab i sit eget liv

- Jeg er også selv vokset i min begejstring for evangeliet. For det første ved jeg, at Gud lever, at Jesus Kristus er Hans Søn og vor Forløser. Joseph er en sand Guds profet, og han oversatte Mormons Bog, som er Guds ord. Mest vigtigt for mig er det, at jeg nu har lært at bruge denne viden i mit eget liv til at gøre mig selv og alle omkring mig lykkelige. □

Steen Gershøj Petersen
Roskilde Ward

HJÆLPEFORENINGEN ÆRER TAPPERT AIDS-OFFER

Florence Hansen med en model statuen, som afbilleder AIDS-ofret Kimberly Bergalis før hun blev ramt (Foto: Church News).

Søstre fra Hjælpeforeningen i Fort Pierce Ward i West Palm Beach Florida stav planlægger at fejre Hjælpeforeningens 150-årsdag ved at rejse en statue af Kimberley Bergalis, som er dødsmærket af AIDS.

Ramt af AIDS ved tandlægebesøg

Kimberley Bergalis, der er 23 år gammel, og som kommer fra Fort Pierce, var en af fem patienter, som blev smittet med AIDS-virus efter et besøg hos en tandlæge, som siden selv er død. Siden da har hun kæmpet for indførelse af tvungen AIDS-test for medarbejdere i sundhedssektoren.

Ideen opstået i Hjælpeforeningen

Janie Queen, som for nylig er blevet afløst som hjælpeforenings-præsidentinde i wardet, siger: - Vi syntes det ville være dejligt, hvis der var noget her, som hele tiden kunne minde os om Kim, og hvad hun prøver at nå.

- Vi ønsker, at statuen skal vise, at man kan være et eksempel for verden, kæmpe for en sag og så vinde, siger søster Queen, som nu er informationsformidler i wardet.

Søster Queen forsætter: - Vi ønskede at yde tjeneste i samfundet i forbindelse med Hjælpeforeningens 150-års dag, og det var så denne idé, som vi fik. Vi prøver at involvere kvinder pga. det, som Kim gør for kvinder. Kim er en meget modig ung pige.

Andre organisationer involveret

Efter ideens undfangelse spredte begejstringen sig til andre samfundsorganisationer, og især til kvindeorganisationer. Midlerne kommer gennem disse samfundsorganisationer.

Wardets Hjælpeforening har givet opgaven med at skabe denne legemsstore broncestatue til skulptøren Florence Hansen, som er medlem af Kirken og som kommer fra Utah. De ca. 90.000 kr. som projektet koster, vil blive rejst af organisationer i lokalsamfundet.

Ønsker at indsamle 50 millioner kroner

Disse organisationer håber også at rejse ca. 50 millioner til AIDS-forskning og til hjælp for mennesker, som er ramt af AIDS.

Afsløret 17. marts

Statuen blev afsløret den 17. marts som et led i festligholdelsen af grundlæggelsen af Hjælpeforeningen i Nauvoo. Den særlige musik til dette program er blevet komponeret af komponisten Janice Kapp Perry, som er medlem af Kirken, og som også har sagt ja til at hjælpe med i dette projekt.

Hjælp til undersøgelser, medicin og hospitalsudgifter

De penge, som er blevet rejst i dette projekt vil hjælpe med til at virkeliggøre Kimberley Bergalis' mål i kampen mod AIDS. Hun vil gerne skaffe penge til, at medarbejdere i sundhedssektoren kan træde frem for at blive undersøgt, penge til forskning for at finde bedre medikamenter til en lavere pris for AIDS-patienter,og tilvejebringe penge til mennesker, som har behov for finansiel støtte til medicin, eller hospitalshjælp.

- Hjælpeforeningen er en barmhjertigheds-organisation, som er serviceorienteret. Vi kan forhåbentlig gennem dette projekt lette nogle af de lidelser og smerter, som disse mennesker gennemgår, siger søster Queen.

Familien er glade for projektet

Kimberley Bergalis' far, George Bergalis, sagde, at familien var meget glade for projektet. - Jeg synes, at det er en stor hyldest til Kimberley, udtalte han til Associated Press.

Som hun var

Statuen vil forestille Kimberley Bergalis, som hun var, før hun blev ramt af AIDS, siddende på en sten, tegnende. Det er også hensigten at lave mindre bordudgaver af statuen, som kan indbringe midler.

- Jeg spurgte hende, hvordan hun ville portrætteres, og det var sådan hun ønskede det, sagde Florence Hansen.

Kimberley Bergalis opdagede, at hun havde AIDS lige før hun tog eksamen som 20-årig. Hun har to søstre og bor hjemme hos sine forældre. □
Church News

15 DÅB I JANUAR 1992

I mange år har Kirkens generalautoriteter og apostle sat foden på den danske jord og har profeteret om en stør høst af sjæle og en vækst i Kirken, som aldrig er set før.

I 1992 er disse løfter og velsignelser blevet en del af Den Danske Missions visioner og mål. Der vil ske mirakler i år, og miraklerne er allerede begyndt.

Femten sjæle er kommet til Kristus gennem dåbens vande, hvilket er det bedste dåbstal i en januar måned i femten år. Medlemmer og missionærer har stået sammen i indførelsen i fællesskabet og i det opsøgende arbejde for dem, som er rede til at høre evangeliet, mere nu end nogensinde før.

Vækst i grenene

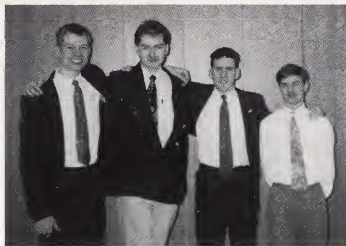
Medlemmerne i de forskellige grene i Danmark har været lige så aktive med at række hånden frem til undersøgere og nyomvendte som i de forskellige wards.

Frederikshavn, Nykøbing Falster, Skive, og Sønderborg har alle oplevet en vækst i antallet af medlemmer gennem dåb i januar måned.

Hver dåb sin særlige baggrund

Der findes femten særlige historier bag disse femten dåb, og de bærer vidnesbyrd om, hvordan Herrens værk bevæger sig hurtigt fremad og hvor nødvendigt arbejdet er her i Danmark.

Thomas Andersens omvendelseshistorie er et eksempel herpå. Han er nu medlem af Esbjerg Ward. Han var i færd med at undersøge en anden religion og reagerede ikke særlig positivt, da missionærerne bankede på hans dør. Senere bankede en nyankommet missionær, der arbejdede sammen med et medlem, ved et tilfælde på hans dør, og nu var tidspunktet rigtigt. Thomas fik senere et vidunderligt vidnesbyrd om sandheden af evangeliet og blev snart døbt.

Ældste Johansen, Thomas Andersen, nydøbt, Ældste Wilhelm og Lars Kjær, venskabsformidler (Foto: Den Danske Mission).

Lad os være ét

"Et stort og vidunderligt værk" går fremad i Danmark. Gud er en miraklernes Gud, og disse mirakler sker i Danmark i dag. Tiden er nu inde for medlemmer og missionærer i Danmark til at have "eet sind og ... et hjerte ... og være forenede i alle ting" (2 Ne. 1:21), så vi kan høst de velsignelser, som Herren er ivrig efter at udgyde over os. Må Gud velsigne os i vore anstrengelser. □

Den Danske Mission

UD I SAMFUNDET

Den glade klovn til Falck (Foto: Jepsen).

I år fylder Hjælpeforeningen 150 år, og vi fejrer begivenheden ved at gøre tjeneste i vore lokale samfund. Formålet er at søstre i Hjælpeforeningen kan være med til at styrke, opbygge og forskønne det samfund vi lever i, samtidig med at søstrene lærer at begå sig i verden med vore standarder og principper.

Søstrene i hjælpeforeningen har være meget positive her i 4. ward, og vi er ivrige efter at være med i dette projekt, og vi er i fællesskab kommet frem til, hvor vi kunne tænke os at gøre en indsats, siger Birgit Jepsen, som er præsidentinde for Hjælpeforeningen i Københavns 4. ward.

Tøjdyr til Falck

- Vi har som tjenesteprojekt bl.a. valgt at sy tøjdyr, som vi vil forære til Falck, der så kan give dem videre til syge børn, som en trøster, når de skal køre i ambulance, siger Else Knudsen, som leder netop dette projekt.

- Vi har valgt at sy en klovn. I første omgang har vi sat et mål på 100 stk. og vi er allerede godt i gang med de første, slutter Else Knudsen.

Teater og musik til gamle og ensomme

- Vi har planer om at sætte et skuespil op, og opføre det for f.eks. plejehjemsbeboere, siger Irma Nielsen, som er leder af denne gruppe.

150-årsdagen fejres med en fest d. 17. marts, og her vil der blive lagt vægt på det historiske perspektiv. Vi ser frem til de kommende hjemkundskabsaftener, hvor disse ting skal føres ud i livet, slutter Birgit Jepsen. □

Redaktionen

BASKETBALL

Sjovt, sundt og godt fællesskab

Spencer W. Kimball, længst til højre, står her sammen med LDS Academy holdet, der var kendt som en hård modstander på jordbane (Foto: Church News).

December 1991 var 100-året for basketball i Kirken, en sportsgren, som mange tusinde af Kirkens medlemmer har deltaget i og nydt siden begyndelsen af 1900-tallet.

Overalt i Kirken

Basketball er et spil, som meget ofte er forbundet med vores tro, når andre mennesker tænker på Kirken, eftersom vore aktivitetssale i de fleste kirkebygninger i USA og Canada også fungerer som basketball-baner. På verdensplan har nogle af de større kirkebygninger også en aktivitetssal eller et andet flerformålsrum, som kan benyttes til basketball. I nogle varme lande er der bygget udendørsbaner ved siden af kirkebygningen.

Hvor man end spiller basketball, så er det et godt redskab til en masse sjov, til en bedre fysik og giver et godt fællesskab. Det kan påvirke den enkeltes liv - til det bedre eller til det værre - afhængig af den indstilling og opførsel, som deltagerne udviser.

Mere end en halv million spillere

I 1990 regnede man med, at mere end 550.000 mennesker spillede basketball i kirke-sponsoreret regi over hele verden. Dette tal omfatter både unge mænd, unge kvinder og voksne mænd og kvinder.

Joseph Smith og Brigham Young viste vejen for sport i Kirken

Denne interesse for at deltage i basketball og andre sportsaktiviteter går langt tilbage. Bob Leake, der for nylig hjalp til med til at indsamle oplysninger om kirkesport i forbindelse med en artikel til "Encyclopedia of Mormonism" siger bla. a. at kirken blandt forskellige trosretninger er gået foran med sin interesse for sport og god kondi. Profeten Joseph Smith var dygtig til at løbe, bryde, trække stok og spille bold. Præsident Young opmuntrede til bygningen af særskilte sportshaller, som senere blev gjort til en del af kirkebygningen og kaldt kultursalen - efter de hellige slog sig ned i Salt Lake dalen.

En del af programmet omkring århundredskiftet

Deltagelse i sport skete i Kirken i 1800-tallet i uformel sammenhæng. I 1901 blev der i Salt Lake dalen indført en årlig sportsdag, som omfattede baseball og andre spil. I 1906 blev basketball føjet til, og i 1911 begyndte man at konkurrere på wards- og stavsplan. Og i årene fra 1910 til 1920 spredte spillet sig i Kirken.

Første retningslinier i 1922

I 1922 udsendte Kirkens ledere de første retningslinier for sport. I 1926 omfattede holdsporten basketball, baseball, amerikansk fodbold, fodbold sammen med individuelle og to-mands-aktiviteter såsom hiking, camping, tennis, svømning, skøjteløb, dans, kælkning og golf, som der blev opmuntret til og organiseret gennem GUF.

På den tid blev der tilsyneladende også lagt en vis vægt på en god sportsånd. En leder sagde: "Spil fair, men spil hårdt. Vind, hvis du kan, tab hvis du må, men tag et nederlag uden at kny" (MIA Rec-

BASKETBALL

1891–1991

CENTENNIAL

reation Bulletin 1926, s. 51).

Kirkens ledere har undervist i, at glæden ved at spille skulle være den motiverende kraft i en aktivitet - et råd, som har lydt lige siden.

Stor vækst efter 2. verdenskrig

Kirkeomspændende sportsturneringer blev indledt efter 2. verdenskrig og blomstrede fra 1950 til 1970. I 1954 deltog der 1250 basketballhold og i 1962 var dette tal nået op på mere end 3500 basketballhold med mere end 50.000 spillere.

Kirkens verdensomspændende vækst i 1960'erne gjorde det upraktisk og dyrt at fortsætte med kirkeomspændende aktiviteter.

Basketball påvirker Kirkens billede udadtil positivt.

I midten af 1900-tallet hjalp basketball med til at styrke det positive billede af Kirken. Nogle missioner satte hold sammen af missionærer, som deltog i lokale turneringer, og det gjorde meget for at introducere Kirken og fremme de gode forbindelser mange steder i verden.

I 1971 bekendtgjorde Kirkens ledere, at sporten skulle fremhæves på det lokale plan - med mulighed for at spille regionalt, multiregionalt eller i områder - samt at holdene ikke længere skulle rejse til Salt Lake City for at konkurrere på kirkeplan. Deltagelsen i turneringer er blevet begrænset til det multiregionale spil på grund at hensynet til tid og udgifter.

Lagt ind under aktivitetskomiteen i 1977

Efter 1977 er koordinationen af Kirkens sport blevet begrænset til stavens eller wardets aktivitetskomité, der handler under præstedømmets ledelse. Der kan således kaldes sportsledere på område, multiregional eller regional basis. Efter de første retningslinier blev udsendt 1922 har Kirken fortsat udarbejdet instruktioner og retningslinier for basketball og andre sportsgrene i Kirken. Der har altid været lagt vægt på en bred deltagelse og en god sportsånd.

"Sportsprogrammer bør tilvejebringe mulighed hele året for at deltage og bør omfatte mange forskellige former for sport både individuel og holdsport. Alle, som ønsker at deltage, bør have mulighed derfor." (Physical Fitnes Sports, and Recreation Manual, 1983, s. 17).

En personlig erfaring

Mange deltagere i sport i Kirken kan genkende sig selv i denne unge mand, som aldrig helt kunne kvalificere sig til at spille med på skolens basketball-hold, og som her fortæller om de positive minder, han fik under sit spil i Kirken som ung:

"Det skete ofte i de første år, at vi ikke vandt ret mange kampe, men vi udviklede vores venskab, og vi havde det altid sjovt. Spillet var velorganiseret, og der var ofte mange tilskuere i form af forældre, venner og andre medlemmer af wardet. Det var altid spændende, når medlemmer af biskoprådet kom og så på.

Når vi gik på banen, var vi nervøse, med vi glemte hurtigt vore 'sommerfugle', mens vi løb frem og tilbage på banen. Alle spillede med uanset evnerne. Det var rart at vinde. Vores træning var fyldt med meget sjovt og lidt indlæring. Basketball bragte mennesker ud til Kirken, som ellers ikke havde meget at gøre med Kirken. Jeg mener, at det fællesskab, som de nød sammen med andre unge havde en positiv virkning på dem. Det håber jeg." □

Church News

Unge piger fra Salt Lake spiller her sammen (Foto: Ravell Call).

EN USÆDVANLIG ERHVERVSPRAKTIKUGE

Eva Christensen, nummer to fra højre i første række, sammen spillerne fra "S.S. Lazio" (Foto: Christensen).

En gang i september måned 1991 kom Eva Christensen fra Helsingør Gren hjem og fortalte, at klassekammeraterne havde grinet lidt af hende i forbindelse med erhvervsvejlederens besøg i klassen, hvor hun havde givet udtryk for, at hun godt kunne tænke sig at komme i praktik som professionel fodboldspiller. Erhvervsvejlederen kunne ikke hjælpe der, men kunne hun selv finde på noget, så var det helt i orden.

"Kan ikke lade sig gøre"

- Deres første kommentar var, nej, det kan ikke lade sig gøre, siger Eva. Men her kunne far hjælpe. Benny Christensen, som er grenspræsident i Helsingør Gren, og som var biskop, da Allerød Ward og Helsingør Gren blev det, er til daglig politiassistent i Helsingør, og han siger:

- En af mine bekendte er søn af en tidligere landsholdsspiller og professionel i Atalanta i Italien, Flemming Nielsen, der nu er sportsredaktør ved B.T. Da han tidligere havde skaffet en trøje fra AC.Milan til Eva, så tænkte jeg, at han sikkert også kunne skaffe Eva en uge i praktik i Italien.

Ikke langt til handling

Derefter var der ikke langt fra tanke til handling, og heldigvis syntes Flemming Nielsen, at det var en god idé, hvilket mundede ud i, at Eva Christensen sammen med sin far i januar i år tog på en uges ophold i Rom hos fodboldklubben "S.S Lazio", som p.t. er den førende klub i Italien. Holdet har en imponerende målscore på 27-1 da vi kom. De havde tabt 1 kamp, spillet 3 uafgjort og vundet resten. Den kamp vi overværede den 1. februar blev også vundet 2-0.

God modtagelse

- Klubben tog vældig godt imod os, selvom der var nogle sprogproblemer, idet engelsk åbenbart ikke er noget man terper ret meget i Italien, men der var dog et par af pigerne, der kunne lidt engelsk, så det gik endda, siger Benny Christensen.

- Vi klarede os mest med fagter, og kneb det, så fik de fat i en af pigerne som kunne lidt engelsk. Så det gik godt. Jeg fik lært fem eller seks italienske ord og de fik lært et par danske, siger Eva.

I træning eller ej?

Der var træning i klubben mandag, onsdag og torsdag aften, og det var selvfølgelig med en smule nervøsitet, at Eva mødte op på stadion, for hvordan ville hun nu klare sig overfor disse toptrænede spillere, nu hvor hun havde ligget stille et stykke tid efter sæsonafslutningen. Men heldigvis viste det sig, at der ikke var nogle problemer.

- Deres løbetræning var lidt hård, men selv om jeg ikke havde spillet et stykke tid,

Eva Christensen klar til kamp (Foto: Christensen).

så gik det alligevel, fortæller Eva.

Mandag og torsdag gik med træning, og onsdag aften spillede holdet mod et herrehold. Her fik Eva lov til at spille hele 2. halvleg.

Roser til fjenden

- Vi fik alle en rød rose af herreholdet, da vi var kommet ind på banen. De stillede sig op på en række og løb så over til hver af pigerne med den røde rose, fortæller Eva leende.

- Det var et ufint trick fra herreholdets side, da de inden kampen overrakte hver enkelt af pigerne en langstilket rose. Jeg ved selvfølgelig ikke om det var årsagen til, at herrerne ved pausen førte med 2-0, fortæller Benny Christensen.

Målscoreren Eva Christensen

Anden halvleg gav også 2 mål til herrerne, men det lykkedes Eva at få reduceret, så "damerne" kun tabte 4-1. Det var selvfølgelig et højdepunkt på turen.

- Jeg havde, inden jeg kom på banen set herreholdets svaghed i forsvaret. Og da jeg havde svært ved at råbe på bolden, var jeg klar over, at jeg måtte tilkæmpe mig den i målfeltet. De fik ikke ryddet bolden af vejen, så jeg fik fat i bolden og driblede forbi to modspillere og placerede den i modsatte side, fortæller Eva.

- Så blev der råbt på mig, og bagefter kom både træneren og manageren ned og lykønskede mig i omklædningsrummet, hvor de andre spillere sang for mig. Det var som at svæve på en lyserød sky, fortæller en glad Eva Christensen.

Endnu et højdepunkt

Men også lørdag oplevede Eva Christensen et andet højdepunkt, som glædede hende meget, idet hun umiddelbart før kampen skulle spilles blev kaldt ind i omklædningsrummet, hvor hun fik overrakt en t-shirt, hvorpå alle spillerne havde skrevet deres navne, ligesom hun også fik en komplet spilledragt af klubben.

- Vi boede inde midt i det gamle Rom, og da træningstiderne lå om aftenen, så var der rig mulighed for at se byen fortæller Benny Christensen.

Ja, også selv om vi gik forkert et par gange, tilføjer Eva skælmsk.

- Vi fik set Vatikanet og Peterskirken, hvilket jeg må sige, er et imponerende bygningsværk og flot udsmykket. Vi var også et par gange ud at se Colosseum, Den Spanske Trappe og Fontane de Trevi og meget andet, beretter Benny Christensen.

Må vi høre noget om Kirken?

- At Kirken aldrig er langt borte, opdagede vi også, da vi en af dagene løb på to missionærer ved McDonald. De blev lidt overraskede, da vi spurgte dem, om de kunne fortælle os lidt om mormonerne, men overraskelsen blev til glæde, da vi kunne fortælle, at vi også var medlemmer af Kirken. Det var dejligt at opleve, siger Benny Christensen.

Her må man vidst hellere passe på, det er Rom og ikke Helsingør (Foto: Christensen).

En mulig træningskamp

- Det var en stor oplevelse, og jeg kunne selvfølgelig godt tænke mig at være blevet dernede. Rent faktisk, så arbejder jeg på at arrangere en træningskamp til sommer. Det skal nok gå, siger Eva.

- Jeg fik da også læst i Mormons Bog, mens vi var af sted. Det var også dejligt at have fået en velsignelse af min far inden turen. For jeg havde haft en knæskade, og jeg blev lovet, at den ikke ville genere mig. Det gav mig stor tryghed at vide det, og det gik også uden problemer, fortæller Eva.

Journalist og fotograf fra B.T. med

Ikke nok med, at B.T. via Flemming Nielsen var med til at arrangere turen. De sendte også en journalist og fotograf med på turen, hvilket nogle måske har opdaget via den artikel, der har været i B.T.

En udfordring

Til andre, som måske også har lyst til at prøve noget usædvanligt i forbindelse med erhvervspraktikken siger Eva:

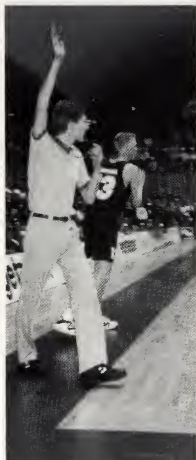
- Prøv. Lad være med at tænke, at det er umuligt. Du kan højst få et nej. Bare kør på, og lad jer ikke slå ud. □

Flemming Bo Pedersen

Eva, to missionærer og Den Spanske Trappe i Rom (Foto: Christensen).

'VÆR STOLTE AF KIRKEN'

David Meilsøe på vej ind på banen (Foto: Meilsøe).

Mens Hørsholms forsvarende mestre i de sidste minutter blev totalt udmanøvreret 89-70 af Horsens IC's favoritter til guldet i år, sad en af Hørsholms nøglespillere efter egen beslutning udenfor.

Ikke om søndagen

"Den 18-årige David Meilsøe spiller ikke basketball i mændenes elitedivision om søndagen på grund af sin religion. Stortalentet er mormon, og søndagen i Parkhallen i Horsens blev brugt som hans overbevisning taler for - som en helligdag."

Avisomtale

Sådan skriver Jyllands Posten dagen efter Horsens havde de regerende mestre fra Hørsholm på besøg, i et "topopgør" i basketball.

Artiklen blev hevet frem fra en bunke med udklip, der er samlet over de sidste par år. Bl.a. en hel bagside på BT-sporten med et stort farvebillede og meget positiv omtale af David og hans bror og deres religion. "Man skal jo have noget at vise børnebørnene en dag" griner David, der ganske givet vil have samlet en del mere, inden de får det at se.

"Aviserne skriver altid dette her om, at jeg ikke spiller om søndagen, men det er egentlig vigtigere for mig, at mine holdkammerater og modspillere kan mærke, at jeg opfører mig som en god sidste dages hellig."

Hvid blandt sorte i Florida

Davids basketball-karriere startede for ca. 18 år siden da han som spæd rullede rundt på gulvet med en bold og tre storebrødre. Siden blev han opfostret i kirkens, blandt ungdommen så populære, basketklub GUF, og han har spillet på unionshold som drengespiller, været et år på Pentacola High School i Florida, hvor han var den ene ud af kun to hvide på holdet. "Det var lidt mærkeligt at blive drillet bare fordi man ikke kunne 'rappe' eller havde som dem", fortæller David, "men det år med de sorte drenge gav mig den stil, der er så forskellig fra andre danskeres."

"Anderledes kan man roligt sige David er" beretter succestræneren Peter Freil, der var hans coach da han fik sit gennembrud på ynglingelandsholdet "han er en af de eneste danskere der kan dunke bolden 'rigtigt', og som bruger den springkraft Gud har givet ham til noget kreativt."

Netop Peter Freil var den træner, som overtalte David og hans bror, til at flytte til Hørsholm og selv om han kun var ynglingespiller blev han en af de afgørende kræfter bag guldet i 91.

Familietradition

Det er næppe fremmede David har sit sportslige blod fra. Familien Meilsøe er god for over 100 landskampe, et uangivet antal guld- og sølvmedaljer og en danmarksrekord i højste antal scoringer i en international kamp. Men David har endnu sin herrelandsholdsdebut tilgode. "Næste sæson er min første som herrespiller, og selv om den nye landsholdstræner allerede har ringet, har jeg besluttet, at udskyde min landsholdsdebut til jeg kommer hjem fra min mission."

Tager på mission

"Selvfølgelig føler jeg, at jeg ofrer noget ved at tage på mission, men definitionen på at ofre er netop, at man opgiver noget for at opnå noget af større betydning" fortæller David, "og det er det, journalisterne og mine holdkammerater er så interesseret i, men ikke rigtigt forstår. Jeg ved hvorfor, og de 55.000 andre missionærer ude om i verden ved hvorfor, og mange af vores venner venter bare på, at vi viser og fortæller dem hvorfor og hvordan" afslutter David Meilsøe, der er ved at udfylde sine papirer og håber på til efteråret at banke på døre i Rusland. □

PJ.

David Meilsøe, basketballspiller og kommende missionær (Foto: Meilsøe).

Der er sket meget siden David vandt Københavnsmesterskab med Kirkens hold (Foto: Meilsøe).